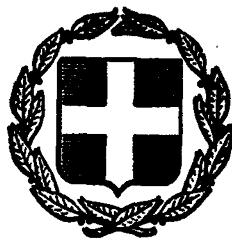

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1980 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 208

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 840

Περί προσωρινής αναπληρώσεως του Υπουργού Εσωτερικών Χριστόφορου Στράτου υπό του Υπουργού Συγκοινωνιών Γεωργίου Παναγιωτόπουλου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψει τας διατάξεις των άρθρων 13 και 19 του Νόμου 400/1976 «περί Υπουργικού Συμβουλίου και Υπουργείων», προτάσει του Πρωθυπουργού, αποφασίζομεν:

Ορίζομεν, όπως τον Υπουργόν Εσωτερικών Χριστόφορον Στράτον κατά την διάρκειαν της από 5ης Σεπτεμβρίου 1980 απουσίας του εις την αλλοδαπήν αναπληροί ο Υπουργός Συγκοινωνιών Γεώργιος Παναγιωτόπουλος.

Εις τον Πρωθυπουργόν, ανατίθεται η δημοσίευσις και εκτέλεσις του παρόντος Διατάγματος.

Εν Θεσσαλονίκη τη 6 Σεπτεμβρίου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 841

Περί συστάσεως εις το Επαγγελματικόν Επιμελητήριον Αθηνών μονίμου διαιτησίας προς επίλυσιν διαφορών προερχομένων εξ εμπορικών πράξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψει:

1. Το άρθρον 902 του Β.Δ/τος 657/1971 (ΦΕΚ 219 τ. Α'/1.11.1971) «περί κωδικοποιήσεως των διατάξεων του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας».

2. Την από 48/22.3.76 γνωμοδότησιν του Διοικητικού Συμβουλίου του Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Αθηνών.

3. Την υπ' αριθ. 122/1980 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της Επικρατείας προτάσει των Υπουργών Δικαιοσύνης και Εμπορίου απεφασίσαμεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Γενικαί διατάξεις.

Άρθρον 1.

Σύστασις μονίμου διαιτησίας.

Συνιστάται εις το Επαγγελματικόν Επιμελητήριον Αθηνών (Ε.Ε. Αθηνών) μόνιμος διαιτησία προς επίλυσιν των εις αυτήν υποβαλλομένων ιδιωτικών διαφορών προερχομένων εξ εμπορικών πράξεων.

Άρθρον 2.

Διαφοραί.

1. Εις την κατά το προηγούμενον άρθρον διαιτησίαν δύναται να υπαχθή διά συμφωνίας, οιαδήποτε ιδιωτική διαφορά

προερχομένη ἐξ ἐμπορικῶν πράξεων ἀνεξαρτήτως τῆς ἰδιότητος τῶν μερῶν ὡς ἐμπόρων ἢ μή, ἐφ' ὅσον οἱ συνομολογήσαντες ἔχουν τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐλευθέρας διαθέσεως τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς.

2. Ἡ συμφωνία ὑπαγωγῆς εἰς τὴν μόνιμον διαιτησίαν καταρτίζεται δι' ἐγγράφου. Τὸ ἔγγραφον πρέπει νὰ ἀναφέρη τὴν διαφοράν, ἡ ὁποία ὑπάγεται εἰς διαιτησίαν ἢ τὴν σύμβασιν, ἢ τὴν ἔννομον σχέσιν αἱ ἐκ τῆς ὁποίας διαφοραὶ ὑπάγονται εἰς αὐτὴν καὶ τὴν συμφωνίαν τῶν μερῶν περὶ τῆς ὑπαγωγῆς τῆς διαφορᾶς ἢ τῶν διαφορῶν, εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος. Τὸ ἔγγραφον πρέπει νὰ ὑπογράφεται ἀπὸ ὅλους τοὺς συνομολογοῦντας τὴν συμφωνίαν.

3. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 2 συμφωνία δύναται νὰ περιληφθῆ εἰς ἔγγραφον δήλωσιν ἢ αἴτησιν πρὸς τὸ Ἐπαγγελματικὸ Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν ὑπογεγραμμένη ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη.

4. Αἱ εἰς τὸ ἄρθρον 663 Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας διαφοραὶ δὲν δύνανται νὰ ὑπαχθοῦν εἰς διαιτησίαν. Ἡ συμφωνία περὶ διαιτησίας διέπεται ἀπὸ τὰς π ρὶ συμβάσεως διατάξεις τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ὀργάνωσις διαιτησίας Γραμματείας καὶ Κατάλογος Διαιτητῶν.

Ἄρθρον 3.

Ὀργάνωσις διαιτησίας.

Παρὰ τῷ Ἐπαγγελματικῷ Ἐπιμελητηρίῳ Ἀθηνῶν λειτουργεῖ εἰδικὴ ὑπηρεσία μονίμου διαιτησίας ἧς προΐσταται ἀνώτερος ὑπάλληλος αὐτοῦ Κλάδου ΑΤ ἐπὶ 4ῳ τοὐλάχιστον βαθμῷ, πτυχιοῦχος Νομικῆς ἢ ἐν ἐλλείψει Δικηγόρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου. Οὗτος παρέχει τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας καὶ ἐξηγήσεις ἐπὶ τῆς τηρητέας διαδικασίας.

Ἄρθρον 4.

Γραμματεία.

1. Καθήκοντα γραμματέως τοῦ διαιτητικοῦ δικαστηρίου ἀσκεῖ ὑπάλληλος τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν Κλάδου ΑΤ ἐπὶ 5ῳ τοὐλάχιστον βαθμῷ κατὰ προτίμησιν ἔχοντος νομικὴν μόρφωσιν, ὁριζόμενος ὑπὸ τῆς Δ/νσεως Διοικητικοῦ τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

2. Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ πρακτικὰ τῆς διαιτησίας, συντάσσει τὰ πάσης φύσεως ἔγγραφα τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας, μονογράφων ἢ ὑπογράφων ἀναλόγως αὐτά, μεριμνᾷ διὰ τὴν τήρησιν τῶν προθεσμιῶν τοῦ πρωτοκόλλου, τοῦ βιβλίου δημοσιεύσεως, τῶν ἐκδιδομένων διαιτητικῶν ἀποφάσεων, τοῦ ἀρχείου, παρέχει τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας καὶ ἐξηγήσεις ἐπὶ τῆς τηρητέας διαδικασίας κ.λπ.

3. Ὁ Γραμματεὺς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν φύλαξιν τῶν παραλαμβανομένων ἐγγράφων τὰ ὁποῖα σχετίζονται μὲ τὴν διαιτησίαν.

4. Ὅλαι αἱ κοινοποιήσεις, ἐπιδόσεις, γνωστοποιήσεις, δηλώσεις, κ.λπ. ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ διαιτητικοῦ δικαστηρίου, συντασσομένης πρὸς τοῦτο ἐκθέσεως, ἢ ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς, ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ ἀποδέκτου. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ὑπογραφῆς Ἐκθέσεως ἢ ἀποδεικτικοῦ γίνεται εἰδικὴ περὶ τούτου μνεία ὁπότε ἀκολουθεῖ ἐπίδοσις διὰ δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ δαπάναις τοῦ δυστροποῦντος.

Ἄρθρον 5.

Κατάλογος Διαιτητῶν.

1. Κατὰ μῆνα Δεκέμβριον ἑκάστου δευτέρου ἔτους τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐπιμελητηρίου καταρτίζει κατάλογον διαιτητῶν, ὁ ὁποῖος ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀναρτᾶται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Ἐπιμελητηρίου, καταχωρεῖται εἰς τὸ μηνιαῖον δελτίον αὐτοῦ καὶ κοινοποιεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου, τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὰς Ἐπαγγελματικὰς Ὀργανώσεις τῶν Ἀθηνῶν.

2. Εἰς τὸν κατάλογον τῶν διαιτητῶν περιλαμβάνονται πρόσωπα μὴ δυνάμενα νὰ ὑπερβοῦν τὰ 50, διακρινόμενα διὰ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρος, τὸ ἦθος, τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν ἐμπειρίαν, δυνάμενα νὰ ἐπιλεγοῦν μεταξὺ διαφόρων κλάδων ἐπαγγελμάτων, δικηγόρων, δικαστῶν, καθηγητῶν ἢ ὑφηγητῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων, λογιστῶν κ.λπ. οὕτως ὥστε νὰ παρέχεται ἡ δυνατότης διορισμοῦ διαιτητῶν ἀναλόγως τῆς φύσεως κρινομένης ὑποθέσεως, Προκειμένου περὶ τῶν δικαστῶν ἡ ἀναγραφὴ εἰς τὸν κατάλογον πραγματοποιεῖται κατόπιν προτάσεων τοῦ οἰκείου Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ ὁριζόμενοι διαιτηταὶ δύνανται νὰ ὁρίζωνται ἐκ νέου καθ' ἑκάστην σύνταξιν ἢ συμπλήρωσιν τοῦ καταλόγου.

3. Ὁ Κατάλογος αὐτὸς ἰσχύει ἐπὶ μίαν διετίαν ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου μηνὸς Ἰανουαρίου. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος διατάγματος ὁ κατάλογος τῶν διαιτητῶν καταρτίζεται καὶ γνωστοποιεῖται ἐντὸς τριμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἰσχύει δὲ διὰ τὸ τρέχον ἔτος καὶ ἐπὶ μίαν πλήρη διετίαν.

4. Ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν διαιτητῶν διαγράφεται ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὁ ἀποκρύψας τὴν ὕπαρξιν κωλύματος ἐκ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 78, ἀκόμη δὲ ὁ πτωχεύσας ἐπαγγέλματος καίτοι ἀποκατασταθείς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Οἱ Διαιτηταί.

Ἄρθρον 6.

Ὁρισμὸς διαιτητῶν καὶ ἐπιδιαιτητοῦ.

1. Οἱ διαιτηταὶ καὶ ὁ ἐπιδιαιτητὴς ὁρίζονται ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος καταλόγου.

2. Διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 συμφωνίας δύνανται νὰ ὁρισθοῦν εἷς (1) διαιτητὴς ἢ δύο (2) διαιτηταὶ καὶ ὁ ἐπιδιαιτητής. Ἐὰν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν διαφορὰν οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἶναι περισσότεροι τῶν δύο δὲν δύνανται νὰ ὁρίσουν περισσότερους τῶν δύο διαιτητὰς καὶ τὸν ἐπιδιαιτητήν.

3. Ἐὰν διὰ τῆς συμφωνίας δὲν ὁρίζονται οἱ διαιτηταί, κάθε ἕνας ἀπὸ τὰ μέλη ὁρίζει ἕναν διαιτητήν, δικαιοῦται δὲ νὰ γνωστοποιήσῃ ἐγγράφως εἰς τὸ ἕτερον μέρος τὸ ὑπ' αὐτοῦ ὁριζόμενον καὶ νὰ καλέσῃ τοῦτο ὅπως ἐντὸς ὀκτὼ (8) τοὐλάχιστον ἡμερῶν ὁρίσῃ καὶ αὐτὸ διαιτητήν. Τὸ καλούμενον μέρος ὑποχρεοῦται ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης ν' ἀνακοινώσῃ εἰς τὸν καλοῦντα τὸν ὑπ' αὐτοῦ ὁριζόμενον διαιτητήν. Ἐὰν ὁ καλούμενος κατοικῇ ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἡ προθεσμία ὁρισμοῦ τοῦ διαιτητοῦ του παρεκτείνεται κατὰ δέκα (10) ἡμέρας, ἐὰν δὲ κατοικῇ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ τριάκοντα (30) ἡμέρας.

4. Οἱ κατὰ τὴν παράγραφον 3 ὁριζόμενοι διαιτηταί, ἐὰν δὲν ὁρίζεται ἄλλως διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας ὀφείλουν νὰ ὁρίσουν ἐπιδιαιτητὴν ἐντὸς ὀκτὼ (8) τοὐλάχιστον ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ διαιτητοῦ ὑπὸ τοῦ καλουμένου.

5. Ἐὰν δὲν ὁρισθῇ ἐμπροθέσμως διαιτητὴς ἀπὸ τὸ καλούμενο μέρος ἢ ὁ ἐπιδιαιτητὴς ἀπὸ τοὺς διαιτητάς, ὁρίζει αὐτοὺς ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου, κατόπιν αἰτήσεως οἱουδήποτε τῶν συνομολογησάντων τὴν συμφωνίαν. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου εἶναι ἀμετάκλητος.

6. Ἐπιδιαιτητὴς ὁρίζεται ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος ἢ ἀρχαιότερος τῶν τυχὸν μετεχόντων ἐκ τῆς αὐτῆς κατηγορίας διαιτητῶν.

Ἄρθρον 7.

Ἀποδοχὴ διαιτητοῦ.

Ὁ ὁριζόμενος ὡς διαιτητὴς ἢ ἐπιδιαιτητὴς δὲν ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ τὸν διορισμόν του. Ὁ ἀποδεχθεὶς τὸν διορισμὸν

του ὡς διαιτητοῦ ἢ ἐπιδιαιτητοῦ δύναται ἕνεκα σοβαροῦ λόγου ν' ἀρνηθῇ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, δύναται δὲ νὰ ἀπαλλαγῇ τούτων κατόπιν ἀδείας τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἡ ὁποία εἶναι ἀμετάκλητος καὶ μὴ ὑποκειμένη εἰς μεταρρύθμισιν ἢ ἀνάκλησιν.

Ἄρθρον 8.

Ἀνικανότης πρὸς ὁρισμὸν διαιτητοῦ ἢ ἐπιδιαιτητοῦ.

Δὲν δύναται νὰ ὁρισθοῦν διαιτηταὶ ἢ ἐπιδιαιτηταὶ οἱ ἀνίκανοι ἢ οἱ ἔχοντες περιωρισμένην ἱκανότητα πρὸς δικαιοπραξίαν οἱ συνεπείᾳ καταδίκης στερούμενοι τῆς ἀσκήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα.

Ἄρθρον 9.

Ἀνάκλησις καὶ ἐξαίρεσις διαιτητῶν καὶ ἐπιδιαιτητοῦ.

1. Οἱ συνομολογήσαντες τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας δύνανται ἀπὸ κοινοῦ νὰ προκαλέσουν τὸν ὑπ' αὐτοῦ ὁρισθέντα μοναδικὸν διαιτητὴν ἢ τοὺς διαιτητάς των ὡς καὶ τὸν ἐπιδιαιτητήν.

2. Οἱ διαιτηταὶ καὶ ὁ ἐπιδιαιτητὴς δύνανται νὰ προτείνουν τὴν ἐξαίρεσίν των ἢ νὰ ἐξαιρεθοῦν ὑπὸ τῶν συνομολογησάντων τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας, κατὰ τὸ ἄρθρον 883 παρ. 2 Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 10.

Θάνατος ἢ ἀνικανότης διαιτητῶν ἢ ἐπιδιαιτητοῦ.

1. Ἐὰν ὁ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁρισθεὶς μοναδικὸς διαιτητὴς ἀποβιώσῃ, ἢ δι' οἱονδήποτε λόγον κωλύεται ἢ ἀρνεῖται νὰ διεξαγάγῃ τὴν διαιτησίαν ἢ ἐξαιρεθῇ, τότε ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἑνὸς τῶν μερῶν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὀφείλει νὰ προσκαλέσῃ ταῦτα ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ὀκτὼ (8) ἡμερῶν ὁρίσουν διαιτητήν, τῆς ὁποίας παρερχομένης, τοῦτον ὁρίζει ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

2. Ἐὰν ὁ ὑπό τινος τῶν μερῶν ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁρισθεὶς διαιτητὴς ἀποβιώσῃ ἢ δι' οἱονδήποτε λόγον ἀρνεῖται νὰ διεξαγάγῃ τὴν διαιτησίαν ἢ ἐξαιρεθῇ, τὸ ἕτερον μέρος δύναται νὰ καλέσῃ ἐγγράφως τὸν ὁρίσαν τὸν διαιτητὴν μέρος ἢ τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ὀκτὼ (8) ἡμερῶν τοὐλάχιστον ὁρίσῃ ἕτερον διαιτητήν. Τὸ μέρος πρὸς τὸ ὁποῖον ἀπευθύνεται ἡ κλῆσις ὀφείλει ἐντὸς τῆς τασσομένης προθεσμίας νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὸν καλοῦντα τὸν ἀπὸ αὐτὸν ὁριζόμενον διαιτητήν.

3. Ἐὰν ὁ ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁρισθεὶς ἐπιδιαιτητὴς ἀποβιώσῃ ἢ δι' οἱονδήποτε λόγον ἀρνεῖται ἢ κωλύεται νὰ διεξαγάγῃ τὴν διαιτησίαν, οἱ δὲ διαιτηταὶ ἢ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου δὲν προβοῦν εἰς τὸν ὁρισμὸν ἄλλου, κάθε ἕνα ἀπὸ τὰ μέρη δύναται νὰ καλέσῃ ἐγγράφως τοὺς διαιτητὰς ὅπως ἐντὸς τῆς προθεσμίας ὀκτὼ (8) ἡμερῶν ὁρίσουν ἄλλον ἐπιδιαιτητὴν καὶ ἀνακοινώσουν τοῦτο εἰς τὰ συνομολογήσαντα τὴν συμφωνίαν μέρη.

Ἄρθρον 11.

Εὐθύνη διαιτητῶν καὶ ἐπιδιαιτητοῦ.

Οἱ διαιτηταὶ καὶ ὁ ἐπιδιαιτητὴς κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των εὐθύνονται μόνον διὰ δόλον καὶ βαρεῖαν ἀμέλειαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Διαδικασία τῆς Διαιτησίας.

Ἄρθρον 12.

Αἴτησις περὶ διαιτησίας καὶ ἀπάντησις.

1. Διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας ἀπαιτεῖται αἴτηση ὑποβαλλομένη ἀπὸ ὅλους ἢ ἀπὸ ἕνα ἀπὸ τὰ μέρη, εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

2. Ἐὰν ἡ αἴτηση ὑποβάλλεται ἀπὸ ὅλα τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη διὰ τὴν διαιτητικὴν ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς, αὕτη πρέπει νὰ περιέχει τὰ ἀκόλουθα τοὐλάχιστον στοιχεῖα:

α) Τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὸ ὄνομα πατρός, τὴν ἰδιότητα καὶ διεύθυνσιν τῶν μερῶν, προκειμένου δὲ περὶ ἑταιρειῶν τὴν ἀκριβῆ ἐπωνυμίαν, τὴν ἕδραν καὶ τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν.

β) Σύντομον ἱστορικόν.

γ) Περιγραφὴ ἐπιλυτέας διαφορᾶς.

δ) Τὴν ἀξίαν τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς.

ε) Αἴτημα.

στ) Τὸν ὁρισμὸν ἑνὸς διαιτητοῦ ἢ ἀνὰ ἑνὸς διαιτητοῦ ἀπὸ κάθε ἕνα ἀπὸ τὰ μέρη καὶ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ τῆς κοινῆς αὐτῶν ἐκλογῆς ἢ ἐν διαφωνίᾳ μνεία περὶ αὐτοῦ.

ζ) Ἐφ' ὅσον κάποιος ἢ ὅλοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι κατοικοῦν ἢ διαμένουν ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου κατοικοῦντος εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

3. Μετὰ τῆς αἰτήσεως ὑποβάλλονται:

α) Κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς συμφωνίας περὶ ὑπαγωγῆς τῆς διαφορᾶς εἰς τὴν διαιτησίαν τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

β) Τὰ στοιχεῖα ἐκ τῶν ὁποίων προκύπτει ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς.

γ) Ἡ ἔγγραφος δήλωσις τοῦ διαιτητοῦ ἢ τῶν διαιτητῶν καὶ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ὅτι δέχονται νὰ ἀσκήσουν τὸ λειτούργημά των.

δ) Πᾶν στοιχεῖον ἀποδεικνῦον τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν μερῶν καὶ συντεῖνον εἰς τὸν σχηματισμὸν γνώμης περὶ τῆς ἐπιλυτέας διαφορᾶς.

4. Ἐὰν ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται ὑπὸ μόνον τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν διαιτητικὴν ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς, αὕτη περιέχει τὰ ἀνωτέρω εἰς τὴν παραγρ. 2 στοιχεῖα α–ε καὶ ζ ὡς καὶ τὰ ἔγγραφα ἀπὸ τὰ ὁποῖα προκύπτει ὁ ὁρισμὸς διαιτητῶν καὶ ἐπιδιαιτητοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ αἴτησις ἐπιδίδεται προηγουμένως εἰς τὸν ἕτερον διάδικον.

5. Ἡ Γραμματεία τῆς μονίμου διαιτησίας διαβιβάζει ἀντίγραφα τῶν εἰς τὴν αἴτησιν τοῦ ἐπισπεύδοντος συνημμένων ἐγγράφων πρὸς τὸν καλούμενον, ὁ ὁποῖος δέον νὰ ἀπαντήσῃ ἐντὸς ὀκτὼ (8) ἡμερῶν εἰς τὴν αἴτησιν, ἐκθέτων τὰ μέσα ἀμύνης, τὰς ἐνδεχομένας προτάσεις του καὶ παρέχων πᾶσαν πληροφορίαν ἱκανὴν νὰ στηρίξῃ τὴν ἄμυνάν του.

6. Ἀντίγραφον τῆς ἀπαντήσεως, ὡς καὶ τῶν συνημμένων αὐτῇ ἐπιδίδεται ἀμελλητί, μερίμνῃ τῆς Γραμματείας, εἰς τὸν ἐπισπεύδοντα διάδικον.

7. Τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω κατατιθεμένων εἰς τὴν Γραμματείαν πρωτοτύπων ἀποδεικτικῶν στοιχείων καὶ λοιπῶν οὐσιωδῶν ἐγγράφων δύνανται νὰ λαμβάνουν γνῶσιν μόνον οἱ διάδικοι ἢ οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀντιπρόσωποι, οἱ πληρεξούσιοι δικηγόροι, οἱ διαιτηταὶ καὶ ὁ ἐπιδιαιτητὴς ἀπαγορευομένης ρητῶς πάσης τούτων περαιτέρω ἀνακοινώσεως.

Ἄρθρον 13.

Ὁρισμὸς δικασίμου.

1. Εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν κατὰ τὰ ὡς ἄνω συγκρότησιν τοῦ Διαιτητικοῦ δικαστηρίου ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου προσδιορίζει τὴν πρώτην δικάσιμον τῆς ὑποθέσεως ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ ἀπέχῃ ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ὀλιγώτερον τῶν ὀκτὼ (8) οὐδὲ περισσοτέρων τῶν 20 ἡμερῶν, τῶν προθεσμιῶν τούτων παρεκτεινομένων ἀναλόγως κατὰ τὰ ἐν ἄρθρ. 6 παράγρ. 3 ὁριζόμενα.

2. Ὁ προσδιορισμὸς τῆς δικασίμου ὁμοῦ μετὰ τῆς ἀγγελίας τῆς συγκροτήσεως τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου κοινοποιεῖται μερίμνῃ τῆς Γραμματείας τῆς μονίμου Διαιτησίας ἐγγράφως ἐπὶ ἀποδείξει τοὐλάχιστον πέντε (5) ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου πρὸς τὰ μέρη, τοὺς διαιτητὰς καὶ τὸν ἐπιδιαιτητὴν καλουμένους δὲ συγχρόνως ὅπως παραστοῦν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 14.

Καθήκοντα ἐπιδιαιτητοῦ καὶ διαιτητῶν.

1. Ὁ ἐπιδιαιτητὴς προεδρεύει τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου καὶ διευθύνει τὴν συζήτησιν, δίδων καὶ ἀφαιρῶν τὸν λόγον ἀπὸ τοὺς διαδίκους ἢ τοὺς τυχὸν ἀντιπροσώπους ἢ δικηγόρους των.

2. Οἱ διαιτηταὶ ἀποφαίνονται περὶ τῆς δικαιοδοσίας των καὶ ἐξετάζουν τὰ παρεμπίπτοντα ζητήματα.

Ἄρθρον 15.

Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Δικαστηρίου.

1. Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου λαμβάνουν χώραν ἐντὸς τοῦ καταστήματος τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν αὐτοῦ καταλλήλως διασκευασμένης καὶ δὲν εἶναι δημόσιαι. Δύνανται ὅμως τὰ μέρη νὰ παρίστανται κατ' αὐτὰς εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἀντιπροσώπου, εἴτε μετὰ ἢ διὰ πληρεξουσίου δικηγόρου, ὡς καὶ νὰ βοηθῶνται ὑπὸ συμβούλων.

2. Ὁ διορισμὸς τῶν ἀντιπροσώπων γίνεται δι' ἁπλῆς ἐπιστολῆς. Διὰ τὸν διορισμὸν πληρεξουσίου δικηγόρου ἀρκεῖ τοιαύτη ἐπιστολὴ ἢ σχετικὴ δήλωσις κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ δικαστηρίου, καταχωριζομένη εἰς τὰ πρακτικὰ αὐτῆς.

3. Κατὰ τὴν διαιτητικὴν διαδικασίαν τὰ μέρη ἔχουν τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, τηρουμένης τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητος πρέπει δὲ νὰ καλοῦνται ὅπως παραστοῦν κατὰ τὰς συζητήσεις ἀναπτύσσοντα τοὺς ἰσχυρισμούς των κατὰ τὰ εἰς τὰ ἑπόμενα ἄρθρα ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 16.

Μὴ ἐμφάνισις τῶν διαδίκων.

1. Μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ἐπισπεύδοντος ἢ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, μολονότι κανονικῶς κληθέντων ὅπως παραστοῦν κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν δικάσιμον, ἡ διαιτησία θεωρεῖται ματαιωθεῖσα.

2. Ἐὰν ὁ καλούμενος δὲν ἐμφανισθεῖ καὶ δὲν ἀποστείλῃ ἔγγραφον περιέχον δικαιολογίαν κρινομένην ὑπὸ τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ἐπαρκῆ, ἡ ὑπόθεσις ἐκδικάζεται. Δύναται ὅμως τὸ Δικαστήριον κατὰ τὴν κρίσιν του νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν δι' ἄλλην σύντομον δικάσιμον καὶ νὰ διατάξῃ τὴν πρόσκλησιν τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος κατ' αὐτήν. Ἡ ἀπουσία τοῦ καλουμένου δὲν λογίζεται ὡς σιωπηρὰ ὁμολογία τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ αἰτοῦντος τῶν διαιτητῶν δυναμένων, κατὰ τὴν κρίσιν των, νὰ συλλέγουν, οἴκοθεν πᾶν στοιχεῖον τὸ ὁποῖον συμβάλλει εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας.

Ἄρθρον 17.

Συμβατικὴ ἐπίλυσις τῆς διαφορᾶς.

1. Οἱ διαιτηταὶ πρὸ πάσης ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως ὀφείλουν νὰ ἐπιδιώξουν τὴν διὰ συμβιβασμοῦ ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς. Τὸν συμβιβασμὸν αὐτὸν δέον νὰ ἀποπειρῶνται καὶ εἰς κάθε στάδιον τῆς διαδικασίας.

2. Περὶ τῆς ἀποτυχίας τοῦ συμβιβασμοῦ γίνεται εἰδικὴ μνεία εἰς τὰ πρακτικά. Ἐπιτευχθέντος συμβιβασμοῦ καταρτίζεται πρακτικὸν περιλαμβάνον τοὺς ὅρους αὐτοῦ, ὑπογραφόμενον ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, τῶν μερῶν καὶ τοῦ Γραμματέως.

Ἄρθρον 18.

Ὑπόμνημα – Νέα αἰτήματα.

1. Κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως τὰ μέρη ἀναπτύσσουν προφορικῶς τοὺς ἰσχυρισμούς των, δυνάμενα νὰ ὑποβάλλουν καὶ ὑπομνήματα ἐντὸς προθεσμίας ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

2. Μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως καὶ ἀπαντήσεως εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ ὑποβολὴ νέων αἰτημάτων, μετὰ δὲ τὴν προφορικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἰσχυρισμῶν τῶν μερῶν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ὑποβολὴ νέων ἰσχυρισμῶν δι' ὑπομνημάτων. Νέα τυχὸν αἰτήματα ἢ ἰσχυρισμοὶ ὑποβαλλόμενοι κατὰ τ' ἀνωτέρω δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

Ἄρθρον 19.

Ἀνταγωγικαὶ Ἀξιώσεις.

1. Ὁ ἰδιώτης κατὰ τοῦ ὁποίου στρέφεται ἡ αἴτησις περὶ διαιτησίας δύναται εἰς τὴν ἀπάντησίν του νὰ ὑποβάλῃ πρὸς συνεκδίκασιν ἰδίας αὐτοῦ ἀπαντήσεις συναφεῖς πρὸς τὴν ἐκδικαζομένην ὑπόθεσιν, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς συμφωνίας ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρξαμένην διαιτητικὴν διαδικασίαν.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν πρόοδον τῆς διαδικασίας διαπιστωθῇ ὑπὸ τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ὅτι ἐκ τῆς συνεκδικάσεως θὰ ἐπεβραδύνετο ὑπερμέτρως ἡ ἔκδοσις τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς κυρίας αἰτήσεως, τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ παραπέμψῃ ταύτην εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν ὡς αὐτοτελῆ αἴτησιν καὶ ὁρίζει δικάσιμον ταύτης τηρουμένην δὲ κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 20.

Ἀποδεικτικὰ μέσα.

1. Τὰ μέσα καὶ τὰ θέματα ἀποδείξεως ὁρίζει ἐλευθέρως τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον, κατὰ τὴν κυριαρχικὴν αὐτοῦ κρίσιν, ὑπὸ κανενὸς περιορισμοῦ δεσμευόμενον.

2. Ἐὰν τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον ἐκδόσῃ προδικαστικὴν ἀπόφασιν αὕτη περιλαμβάνεται εἰς τὸ πρακτικὸν τῆς συνεδριάσεως, ἀνακοινοῦται δὲ προφορικῶς ἀμέσως εἰς τοὺς διαδίκους ἢ ἀντιπροσώπους ἢ πληρεξουσίους ἢ δικηγόρους αὐτῶν.

Ἄρθρον 21.

Προσκόμισις ἐγγράφων.

Ἅπαντα τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν ἰσχυρισμῶν τῶν μερῶν ἔγγραφα στοιχεῖα δέον νὰ προσκομίζωνται τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς πρώτης δικασίμου.

Ἄρθρον 22.

Μάρτυρες - Πραγματογνώμονες.

1. Κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου δύνανται νὰ ἐξετασθοῦν μάρτυρες ἀνωμοτὶ ἢ καὶ ἐνόρκως καίτοι μὴ προταθέντες ὑπὸ τῶν μερῶν. Περὶ τῆς ἀνικανότητος, τῶν κωλυμάτων καὶ τῆς ἐξαιρέσεως τῶν μαρτύρων ἰσχύουν οἱ εἰς τὰ ἄρθρα 399 – 401 Κ. Πολ. Δικ. λόγοι.

2. Ὁμοίως τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον δύναται, κατὰ τὴν κρίσιν του νὰ διορίζει ἕναν ἢ πλείονας πραγματογνώμονας. Ἡ γνωμοδότησις τῶν πραγματογνώμων ἐκτιμᾶται ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου μετὰ τῶν λοιπῶν ἀποδεικτικῶν μέσων.

3. Τὸ δικαστήριον δὲν δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ποινὰς ἢ νὰ διατάξῃ τὴν λῆψιν ἀναγκαστικῶν μέτρων διὰ τὴν διεξαγωγὴν ἀποδείξεων. Τοιαῦτα μέτρα διατάσσονται αἰτήσει τῶν διαιτητῶν ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδικείου, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει ἂν εἶναι νόμιμος ἡ λῆψις αὐτῶν.

4. Ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων ἢ πραγματογνωμόνων γίνεται ἢ ἐνώπιον τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ἐν συνεδριάσει ἢ ἐνώπιον τινὸς τῶν διαιτητῶν, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, συντασσομένου πρακτικοῦ.

5. Οἱ συνομολογήσαντες τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας δύνανται νὰ ἐξετασθοῦν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 415 ἕως 420 τοῦ Κ. Πολ. Δικονομίας.

6. Ἡ ἐνέργεια τῶν κατ' ἰδίαν διαδικαστικῶν πράξεων δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς ἕναν ἐκ τῶν διαιτητῶν.

7. Οἱ διαιτηταὶ δύνανται νὰ ζητήσουν τὴν διεξαγωγὴν ἀποδείξεων ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδικείου. Τοῦτο ἀποφασίζει ἂν εἶναι νόμιμος ἡ διεξαγωγὴ τῆς ἀποδείξεως καὶ ἔχει ὅλας τὰς ἐξουσίας δικαστηρίου διατάσσοντος ἀπόδειξιν.

8. Ἐὰν οἱ μάρτυρες ἢ οἱ πραγματογνώμονες κατοικοῦν ἐκτὸς Ἀθηνῶν, ἡ τυχὸν ὅρκισις καὶ ἐξέτασις αὐτῶν δύναται νὰ ζητηθῇ παρὰ τοῦ Εἰρηνοδικείου τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς των ἢ παρὰ τοῦ οἰκείου Προξενείου τῆς Ἑλλάδος τῆς σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου διαβιβαζομένης διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου. Εἰς τὴν αἴτησιν πρέπει νὰ ὁρίζεται ἡ προθεσμία περατώσεως τοῦ μάρτυ-

ρος ἢ τοῦ πραγματογνώμονος. Ἡ ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Προξένου συντασσομένη ἔκθεσις ἐξετάσεως διαβιβάζεται μέσῳ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον.

Ἄρθρον 23.

Ἀσφαλιστικὰ μέτρα.

1. Οἱ διαιτηταὶ δὲν δύνανται νὰ διατάσσουν, μεταρρυθμίζουν ἢ ἀνακαλοῦν ἀσφαλιστικὰ μέτρα.

2. Ἐὰν διετάχθη ἀσφαλιστικὸν μέτρον ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου καὶ ὡρίσθη προθεσμία ἀσκήσεως ἀγωγῆς ἢ συντρέχει περίπτωσις ἐφαρμογῆς τῶν ἄρθρων 715 παρ. 5 καὶ 729 παρ. 5 Κ. Πολ. Δικ. ὁ αἰτῶν ὑποχρεοῦται νὰ προσκαλέσῃ τὴν ἐντὸς τῆς προβλεπομένης ἔναρξιν τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 693 παρ. 2, 715 παρ. 5 ἐδαφ. 2α καὶ 729 παρ. 5 ἐδαφ. 2 Κ. Πολ. Δικ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Ἐφαρμοστέον οὐσιαστικὸν δίκαιον.

Ἄρθρον 24.

1. Ἐὰν δὲν ὁρίζεται ἄλλως ὑπὸ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον ἐφαρμόζει τὸ Ἑλληνικὸν οὐσιαστικὸν δίκαιον, προκειμένου δὲ περὶ διεθνῶν διαφορῶν ἰδιωτικοῦ δικαίου τὸ ἐφαρμοστέον δίκαιον κρίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ διεθνοῦς ἰδιωτικοῦ δικαίου.

Διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας δὲν δύναται νὰ ἀποκλεισθῇ ἡ ἐφαρμογὴ διατάξεων δημοσίας τάξεως.

2. Ἐλλείψει συμφωνίας τῶν μερῶν ἐφαρμόζονται αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις τοῦ Ἐμπορικοῦ δικαίου, ἤτοι ὁ Ἐμπορικὸς Νόμος ἢ ἐν γένει Ἐμπορικὴ Νομοθεσία καὶ τὰ ἐμπορικὰ ἔθιμα, ἐν ἀνυπαρξίᾳ δὲ τοιούτων διατάξεων ἐφαρμοστέον τυγχάνει τὸ Ἀστικὸν Δίκαιον (Ἀστικὸς Κῶδιξ καὶ Ἀστικὴ Νομοθεσία).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄.

Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις.

Ἄρθρον 25.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Περατωθείσης τῆς διαδικασίας καὶ προσκομισθέντων ὅλων τῶν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, ἀναγκαίων πρὸς διάγνωσιν τῆς ὑποθέσεως στοιχείων, τὸ διαιτητικὸν δικαστήριον συνέρχεται εἰς διάσκεψιν, μὴ παρισταμένων τῶν μερῶν καὶ τοῦ γραμματέως.

2. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐὰν δὲν σχηματισθῇ πλειοψηφία ὑπερισχύει ἡ γνώμη τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ.

Ἄρθρον 26.

Περιεχόμενον τῆς ἀποφάσεως.

1. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις πρέπει νὰ συντάσσεται ἐγγράφως εἰς δύο ἀντίτυπα καὶ νὰ ὑπογράφεται ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ καὶ τοῦ γραμματέως. Ἐὰν τὶς ὡς ἄνω ἀρνεῖται ἢ κωλύεται νὰ ὑπογράψῃ πρέπει εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς ἀποφάσεως νὰ βεβαιοῦται τοῦτο, ὡς καὶ ὅτι ὁ ἀρνούμενος ἢ κωλυόμενος μετέσχε τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας καὶ τῆς διασκέψεως, νὰ ὑπογράφεται δὲ ὑπὸ τῶν λοιπῶν. Διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅτι ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις ὑπογράφεται ἰδιοχείρως μόνον ὑπὸ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἢ ὑπὸ τούτου καὶ τινὸς τῶν διαιτητῶν. Ἐφ' ὅσον, μὴ σχηματισθείσης πλειοψηφίας, ἡ ἀπόφασις λαμβάνεται διὰ μόνης τῆς γνώμης τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, ἀρκεῖ ἡ ὑπογραφὴ αὐτοῦ.

2. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις πρέπει νὰ ἀναφέρῃ :

α) Τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεώς της.

β) Τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ καὶ τῶν διαιτητῶν καὶ ὅτι ὅλοι αὐτοὶ μετέσχον τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας καὶ τῆς διασκέψεως.

γ) Τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας, ὡς καὶ τὸ ὅτι αὕτη διεξήχθη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

δ) Σύντομον αἰτιολογικὸν μετὰ τῆς, τυχόν, μειοψηφίας.

ε) Τὸ διατακτικόν.

στ) Τὰς ἐν γένει δαπάναις τῆς διαιτησίας καὶ ποῖον ἐκ τῶν μερῶν βαρύνουν αὗται.

3. Διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅτι ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρῃ τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας καὶ τὸ διατακτικόν. Ὁσάκις ἡ ἀπόφασις τοῦ διαιτητικοῦ δικαστηρίου ἐκτείνεται καὶ ἐπὶ αἰτημάτων τοῦ κατὰ τοῦ ὁποίου ἡ αἴτησις ἀνταγωγικῆς προβληθέντων, δέον ὅπως εἰς τὴν ἀπόφασιν γίνεται ἰδιαιτέρα μνεία τῶν αἰτημάτων τούτων καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου περὶ συνεκδικάσεως.

Ἄρθρον 27.

1. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις τελειοῦται ὅταν αὕτη ὑπογραφῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 26 παρ. 1.

2. Ὁ διαιτητὴς ἢ ἐπὶ δύο διαιτητῶν ὁ ἐπιδιαιτητὴς ἢ κατόπιν ἐντολῆς αὐτοῦ εἷς τῶν διαιτητῶν ὑποχρεοῦται, ἐὰν δὲν ὁρίζεται ἄλλως ὑπὸ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας, νὰ καταθέσῃ ἓν ἀντίτυπον τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν γραμματεῖαν τῆς μονίμου διαιτησίας τοῦ Ἐπιμελητηρίου, τὸ δὲ ἕτερον εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν καὶ νὰ ἐπιδώσῃ ἀντίγραφα αὐτῆς εἰς τοὺς συνομολογήσαντας τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας. Συμπληρωματικὰ ἀντίγραφα, ἐπικυρούμενα ὑπὸ τοῦ γραμματέως, παραδίδονται εἰς τὰ διάδικα μέρη, κατόπιν αἰτήσεώς των, οὐχὶ ὅμως εἰς τρίτους.

Ἄρθρον 28.

Προθεσμία ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

1. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις πρέπει νὰ ἐκδοθῇ ἐντὸς προθεσμίας τριῶν (3) μηνῶν ἀπὸ τοῦ ὁρισμοῦ τῆς πρώτης δικασίμου.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προθεσμία δύναται νὰ παραταθῇ :

α) Διὰ κοινῆς συμφωνίας τῶν μερῶν καὶ

β) Δι' ἀποφάσεως τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει βάσιμος λόγος.

Ἄρθρον 29.

Περάτωσις τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας.

1. Διὰ τῆς ἐκδόσεως τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως περατοῦται ἡ διαιτητικὴ διαδικασία τοῦ διαιτητικοῦ δικαστηρίου ἀποξενουμένου ἐφεξῆς πάσης ἁρμοδιότητος ἐπὶ τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ ἀχθείσης διαφορᾶς, πλὴν τῆς περιπτώσεως διορθώσεως τῆς ἀποφάσεώς του.

2. Ἐὰν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως τὰ διάδικα μέρη συμφωνήσουν περὶ τῆς συμβιβαστικῆς ἐπιλύσεως τῆς διαφορᾶς των, τότε εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 17 παρ. 2 καταρτιζόμενον πρακτικόν, γίνεται λόγος περὶ τερματισμοῦ τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας.

Ἄρθρον 30.

Διόρθωσις καὶ ἑρμηνεία τῆς ἀποφάσεως.

1. Τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν συνομολογησάντων τὴν συμφωνίαν, κοινοποιουμένη καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς ὡς καὶ πρὸς τοὺς διαιτητὰς καὶ τὸν ἐπιδιαιτητήν, ἐντὸς ἑξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 26 παρ. 2 ἐπιδόσεως τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως εἰς τοὺς συνομολογήσαντες τὴν συμφωνίαν, δύναται νὰ γίνῃ διόρθωσις ὑπὸ τοῦ ἐκδότου αὐτῶν ἐὰν ἐκ παραδρομῆς, κατὰ τὴν σύνταξίν της, παρεισέφρησαν λάθη γραφικὰ ἢ λογιστικὰ ἢ τὸ διατακτικὸν διετυπώθη ἐλλιπῶς ἢ ἀνακριβῶς.

2. Ἐὰν ἡ διατύπωσις τῆς ἀποφάσεως γεννᾷ ἀμφιβολίαν εἶναι ἀσαφής, τὸ ἐκδὸν ταύτην διαιτητικὸν δικαστήριον

τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν διαδίκων δύναται δι' ἀποφάσεώς του νὰ ἑρμηνεύσῃ, τὴν ἀπόφασιν οὕτως ὥστε νὰ καταστῇ ἀναμφίβολος ἡ ἔννοια αὐτῆς, οὐδέποτε ὅμως δύναται νὰ μεταβάλῃ τὸ διατακτικὸν τῆς ἑρμηνευομένης ἀποφάσεως.

3. Ἡ διορθοῦσα ἢ ἑρμηνεύουσα ἀπόφασις σημειοῦται εἰς τὸ πρωτότυπον τῆς διορθουμένης ἢ ἑρμηνευομένης εἰς δὲ τὰ ἀντίγραφα, ἀπόγραφα, ἢ ἀποσπάσματα ταύτης πρέπει νὰ ἀναγράφεται ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς διορθούσης ἢ ἑρμηνευούσης ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 31.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως.

Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας δὲν ὁρίζεται ἡ δυνατότης προσφυγῆς κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον 31 ἢ παρῆλθεν ἡ διὰ τὴν προσφυγήν, προθεσμία, ἀποτελεῖ δεδικασμένον, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 322, 324 ἕως 330, 332 ἕως 334 Κ. Πολ. Δικ.

Ἄρθρον 32.

Προσφυγὴ κατὰ τῆς ἀποφάσεως.

1. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἔνδικα μέσα.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας δύναται νὰ ἐπιτραπῇ προσφυγὴ κατὰ τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως, ἐνώπιον ἄλλων διαιτητῶν, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα.

3. Ἡ προσφυγὴ ἐὰν δὲν ἔχει ὁρισθῇ ἄλλως διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας μεταξὺ τῶν μερῶν ἀσκεῖται ἐντὸς ἀποκλειστικῆς προθεσμίας εἴκοσιν (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν προσφεύγοντα ἢ τὸν ἀντίκλητον ἢ ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, δι' ἐπιστολῆς ἀπευθυνομένης ὑπὸ τοῦ προσφεύγοντος πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν καὶ κατατιθεμένης εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν ὁποίαν ἐπισυνάπτεται ἀπόδειξις ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ παρόντος. Ἡ ἀνωτέρω προθεσμία τρέχει καὶ κατὰ τοῦ ἐπιδίδοντος τὴν διαιτητικὴν ἀπόφασιν διαδίκου.

4. Ὁ προσφεύγων ὁρίζει διὰ τῆς προσφυγῆς διαιτητήν, ὁ δὲ καλούμενος ὁρίζει διαιτητὴν ἐντὸς προθεσμίας ὀκτὼ (8) ἡμερῶν. Παρερχομένης τῆς προθεσμίας ὁ διαιτητὴς ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ προσφεύγοντος ἐφαρμοζομένων τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος ὁριζομένων.

5. Ὁ ἐπιδιαιτητὴς εἶναι ὑποχρεωτικῶς δικαστὴς ἐν ἐνεργείᾳ ἔχων βαθμὸν τοὐλάχιστον ἐφέτου ὁριζόμενος τῇ αἰτήσει τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου. Δὲν δύναται νὰ ὁρισθοῦν διαιτηταὶ καὶ ἐπιδιαιτητὴς οἱ ἐκδόντες τὴν ἀπόφασιν διαιτηταὶ καὶ ἐπιδιαιτητής. Ἡ προσφυγὴ ἐκδικάζεται ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Δαπάναι τῆς Διαιτησίας.

Ἄρθρον 33.

Προκαταβολὴ τῶν δαπανῶν

1. Ὁ ὑποβάλλων πρὸς τὸ Ἐπιμελητήριον αἴτησιν περὶ διαιτησίας προκαταβάλλει τὰ δικαιώματα διαιτησίας τοῦ Ἐπιμελητηρίου, τὰ ὁποῖα καθορίζονται ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου κατὰ περίπτωσιν ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τῆς εἰς τὴν αἴτησιν ἀπαντήσεως ἐντὸς τῶν ἀκολούθων πλαισίων:

Δι' ἀπαίτησιν μέχρι			500.000	δρχ.	10%	
Μεταξὺ	500.000	καὶ	1.000.000	»	10%	ἕως 7%
»	1.000.000	»	5.000.000	»	7%	ἕως 3%
»	5.000.000	»	10.000.000	»	3%	ἕως 2%
»	10.000.000	»	ἄνω		2%	ἕως 0,2%

2. Ἐν περιπτώσει σημαντικῆς μεταβολῆς τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν, τὸ Ἐπιμελητήριον κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου, δύναται νὰ αὐξήσῃ τὰ ποσοστὰ τοῦ πίνακος τῆς προηγουμένης παραγράφου. Ἡ σχετικὴ ἀπόφασις θὰ ἰσχύει μετὰ τρίμηνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της.

3. Τὸ Διοικητικὸν Δικαστήριον πρὸ πάσης ἐνάρξεως συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως ὀφείλει νὰ διαπιστώσῃ, ἂν ἔχουν προκαταβληθῆ αἱ δαπάναι διαιτησίας.

Ἄρθρον 34.

1. Ἐκ τῶν εἰς ἑκάστην περίπτωσιν, εἰσπραττομένων δικαιωμάτων διαιτησίας, τὸ ἓν τρίτον περιέρχεται εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον καὶ τὰ δύο τρίτα καταβάλλονται ὑπὸ τούτου εἰς τὸν ἐπιδιαιτητὴν κατὰ ποσοστὸν 40% εἰς τοὺς διαιτητὰς δὲ τὸ ὑπόλοιπον κατ' ἰσομοιρίαν.

2. Ἐὰν ἡ διαιτησία ἐματαιώθη πρὶν ἢ ἐπιληφθῇ ταύτης τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον, αἱ προκαταβληθεῖσαι δαπάναι ἐπιστρέφονται, παρακρατουμένου ἑνὸς τετάρτου τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναλογοῦντος εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον ποσοστοῦ δαπανῶν.

Ἄρθρον 35.

Πρόσθετοι δαπάναι.

Δαπάναι ἀπαιτηθησόμεναι κατὰ τὴν διαδικασίαν ὡς λ.χ. ὁδοιπορικὰ μαρτύρων καὶ πραγματογνωμόνων, τηλεγραφικὰ ἢ τηλεφωνικὰ τέλη, ἀποζημίωσις τῶν πραγματογνωμόνων, βαρύνουν τὸ ἐπισπεῦδον μέλος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον καὶ συντρεχούσης τῆς περιπτώσεως προκαταβάλλονται. Ἐν ματαιώσει τῶν δαπανῶν, αὗται ἐπιστρέφονται εἰς τὸ ἀκέραιον εἰς τὸν προκαταβάλλοντα.

Ἄρθρον 36.

Ἐκκαθάρισις δαπανῶν ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως.

1. Διὰ τῆς ἀποφάσεως καθορίζονται αἱ δαπάναι διαιτησίας.

2. Ὁ ἡττώμενος διάδικος καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐν γένει ἐξόδων διεξαγωγῆς τῆς διαιτησίας.

Πάντως οἱ διαιτηταὶ δύνανται κατὰ τὴν κρίσιν των νὰ κατανείμουν τὰς δαπάνας μεταξὺ τῶν διαδίκων των.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐμπορίου ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Αὐγούστου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ — **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ**

ΕΜΠΟΡΙΟΥ — **ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ**

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 842

Περὶ ἁπλουστεύσεως τῆς διαδικασίας κατὰ τὴν ἔκδοσιν διοικητικῶν τινῶν πράξεων ἀτομικοῦ χαρακτῆρος ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος Ὑπουργοῦ Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 (παρ. 1β) τοῦ Νόμου 865/1979 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν ὀργανώσεως καὶ λει-

τουργίας ὑπηρεσιῶν τοῦ δημοσίου», (ΦΕΚ 6/Α).

2. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 (παρ. 2) τοῦ Νόμου 400/1976 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων», (ΦΕΚ 203/Α).

3. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 770 Π. Δ/τος «περὶ διαρθρώσεως τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Ὀργανισμοῦ Ὑπηρεσιῶν τινῶν αὐτοῦ», (ΦΕΚ 248/Α).

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. ΔΑ7/2/2/4/23.12.1974 ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ «περὶ μεταβιβάσεως ἁρμοδιοτήτων εἰς τὸν Ὑπουργὸν Προεδρίας Κυβερνήσεως». (ΦΕΚ 2/Β/1975).

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 728/1980 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον μόνον.

Τὰ θέματα εγκρίσεως, ἐπεκτάσεως ἢ τροποποιήσεως ρυμοτομικῶν σχεδίων πόλεων καὶ κωμῶν τοῦ Κράτους, διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4, 5, 7, 29 καὶ 70 τοῦ ἀπὸ 17.7.1923 Ν. Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κ.λπ.» ἔκδοσις Προεδρικοῦ Διατάγματος ἀτομικοῦ χαρακτῆρος, ρυθμίζονται ἐφ' ἑξῆς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Χωροταξίας Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος, ἀναθέτομεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Αὐγούστου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ, ΟΙΚΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΛΥΤΑΣ

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 843

Περὶ ἐπικυρώσεως Πινάκων Ἐπαναkρίσεως Ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν Λιμενικοῦ Σώματος διὰ τὸ ἔτος 1980.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

α) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 010121/25/80/4.3.80 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, περὶ ἀνασυγκροτήσεως τοῦ Ἀνωτέρου Συμβουλίου Λιμενικοῦ Σώματος ἔτους 1980 ὑπὸ Μείζονα Σύνθεσιν».

β) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 010121/97/80/22.7.80 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας «περὶ συγκλήσεως τοῦ Ἀνωτέρου Συμβουλίου Λιμενικοῦ Σώματος ἔτους 1980 ὑπὸ Μείζονα Σύνθεσιν».

γ) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 010121/99/80/4.3.80 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας «περὶ συγκλήσεως τοῦ Ἀνωτέρου Συμβουλίου Λιμενικοῦ Σώματος ἔτους 1980».

δ) Τὰ ἀπὸ 28 καὶ 31.7.80 Πρακτικὰ τοῦ Ἀνωτέρου Συμβουλίου Λιμενικοῦ Σώματος ἔτους 1980 ὑπὸ Μείζονα Σύνθεσιν».

ε) Τὸ ἀπὸ 31.7.80 Πρακτικὸν τοῦ Ἀνωτέρου Συμβουλίου Λιμενικοῦ Σώματος ἔτους 1980.

Ἰδόντες τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 139/1969 «περὶ ἱεραρχίας, προαγωγῶν, ἀποστρατείας καὶ μεταθέσεων τῶν Μονίμων Ἀξιωματικῶν τῶν Σωμάτων Χωροφυλακῆς, Ἀστυνομίας Πόλεων, Λιμενικοῦ καὶ Πυροσβεστικοῦ» (ΦΕΚ 57 Α'/1969), προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν:

Ἐπικυροῦμεν τοὺς ὑπὸ τοῦ Ἀνωτέρου Συμβουλίου Λιμενικοῦ Σώματος ἔτους 1980 ὑπὸ Μείζονα Σύνθεσιν, καὶ Ἀνωτέρου Συμβουλίου Λιμενικοῦ Σώματος ἔτους 1980 συνταχθέντας συμπληρωματικοὺς Πίνακας Ἐπαναkρίσεως Ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν Λ.Σ. ἔτους 1980, περὶ ὧν τὰ ἀπὸ 28 καὶ 31 Ἰουλίου 1980 Πρακτικὰ τῶν ἐν λόγῳ Συμβουλίων.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Αὐγούστου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΙΚΙΩΡΗΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(5)

Ἀριθμὸς Ἀποφάσεως 1363

Περὶ λήψεως μέτρων προστασίας ξηρῶν σύκων ἐσοδείας 1980 (Ἀπόσπασμα Περιληπτικῶν Πρακτικῶν τῆς 185ης Συνεδριάσεως τῆς 13ης Αὐγούστου 1980)

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἀφοῦ ἔλαβε ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 29 τοῦ Ν. 400/76 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων».

2. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 131/74 «περὶ παροχῆς οἰκονομικῶν ἐνισχύσεων εἰς τὴν γεωργικὴν κ.λπ. παραγωγήν».

3. Σχετικὴ εἰσήγηση τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Γεωργίας καὶ Ἐμπορίου.

4. Τὴ διεξαχθεῖσα μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς διεξοδικὴ συζήτηση ἐπὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, ἀποφασίζει ὁμοφώνως:

1. Καθορίζει τὰ μέτρα γιὰ τὴν προστασία τῆς παραγωγῆς ξηρῶν σύκων ἐσοδείας 1980 ὡς ἑξῆς:

2. Ὁρίζεται ἡ ἐλεύθερη ἀγορὰ τοῦ προϊόντος ἀπὸ τὸ ἐξαγωγικὸ ἐμπόριο (ἰδιωτικὸ καὶ ΣΥΚΙΚΗ) μὲ ἐλάχιστες τιμὲς παραγωγοῦ 36 δρχ./χιλ. γιὰ τὸν παραγωγικὸ τύπο Α' ποιότητας, 32,5 δρχ./χιλ. γιὰ τὸν τύπο Β' καὶ 30 δρχ./χιλ. γιὰ τὸ τύπο Γ', με παράλληλη παράδοση ἀπὸ τοὺς παραγωγοὺς σύκων στὴ ΣΥΚΙΚΗ γιὰ λογαριασμό τους πρὸς ἐξαγωγὴ ἢ ἐσωτερικὴ κατανάλωση, μέσῳ τῶν φορέων τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἢ ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου, πρὸς τοὺς ὁποίους θὰ διατίθενται αὐτὰ μὲ πρόχειρους πλειοδοτικοὺς διαγωνισμούς, οἱ ὁποῖοι θὰ διενεργοῦνται ἀπὸ τριμερὴ Ἐπιτροπὴ ἀπὸ ἐκπροσώπους τῆς ΣΙΚΙΚΗΣ, τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου, σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἡ ἐπίτευξη τῆς καλύτερης δυνατῆς τιμῆς γιὰ τοὺς παραγωγούς.

3. Ἡ ΣΥΚΙΚΗ θὰ παραλαμβάνει ὁποιαδήποτε ποσότητα σύκων, ποὺ θὰ προσκομίζεται σ' αὐτὴ προαιρετικῶς καὶ θὰ προορίζεται γιὰ ἐξαγωγὴ (τῶν περιοχῶν Μεσσηνίας, Λακωνίας, Ἀρκαδίας, Λέσβου καὶ Εὐβοίας) καὶ θὰ χορηγεῖ ὡς προκαταβολὴ γιὰ τὰ σύκα Α' παραγωγικοῦ τύπου 36 δρχ./χιλ., γιὰ τὰ Β' παραγωγικοῦ τύπου 32,5 δρχ./χιλ. καὶ γιὰ τὰ Γ' 30 δρχ./χιλ.

Τῶν ἀνωτέρω προκαταβολῶν δικαιοῦνται οἱ παραγωγοὶ οἱ ὁποῖοι θὰ προσκομίζουν στὴ ΣΥΚΙΚΗ τὰ δελτία τῶν σύκων τους μέσα σὲ 20 ἡμέρες ἀπὸ τὴν ἔκδοσή τους.

Οἱ παραγωγοὶ ποὺ θὰ παραδίδουν τὰ δελτία τους 20 ἕως 30 ἡμέρες μετὰ τὴν ἔκδοσή τους, θὰ εἰσπράττουν προκαταβολὴ κατὰ δύο δρχ. ὀλιγότερο ἀνὰ χιλιόγραμμο γιὰ κάθε παραγω-

γικὸ τύπο καὶ οἱ παραγωγοὶ ποὺ θὰ παραδίδουν τὰ δελτία τους μετὰ 31 ἡμέρες καὶ τὸ ἀργότερο μέχρι 31.12.1980 θὰ λαμβάνουν ἀντίστοιχα τέσσερις δρχ. ὀλιγότερο.

4. Ἡ ΣΥΚΙΚΗ θὰ παραλαμβάνει ὁποιαδήποτε ποσότητα τῆς εἰδικῆς κατηγορίας ἀποσύκων θὰ προσκομίζεται σ' αὐτή, προαιρετικῶς ἀπὸ τοὺς παραγωγοὺς τῆς παραγράφου (3), καὶ μέχρι συνολικῆς ποσότητος 500 τόννων καὶ θὰ καταβάλλει στοὺς παραγωγοὺς ὡς προκαταβολὴ 22,00 δρχ./χιλ.

5. Ἐγκρίνει τὴ χορήγηση πρόσθετης οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως πρὸς τοὺς παραγωγοὺς ποὺ παραδίδουν, σύμφωνα μὲ τὰ ἀνωτέρω, στοὺς φορεῖς τῆς ἐξαγωγῆς ἢ γιὰ τὸ λογαριασμό τους στὴ ΣΥΚΙΚΗ, ξηρὰ σύκα γιὰ ἐξαγωγή, ἀπὸ 6,50 δρχ., γιὰ κάθε χιλ. τοῦ Α' παραγωγικοῦ τύπου, 5,50 δρχ./χιλ. τοῦ Β' καὶ 4,50 δρχ./χιλ. τοῦ Γ' παραγωγικοῦ τύπου ὡς καὶ τοῦ τύπου τῆς εἰδικῆς κατηγορίας ἀποσύκων.

6. Ἐγκρίνει τὴ χορήγηση στοὺς συκοπαραγωγούς, εἰσοδηματικῆς ἐνισχύσεως ἀπὸ μία δραχμὴ γιὰ κάθε χιλιόγραμμο ἀποσύκων ἐσοδείας 1980, τὸ ὁποῖο θὰ παραδίδεται στὴ ΣΥΚΙΚΗ γιὰ λογαριασμό τους γιὰ οἰνοπνευματοποίηση, γιὰ τὴ μερικὴ κάλυψη τῶν αὐξημένων δαπανῶν διαχειρίσεως καὶ παραδόσεώς τους. Τῆς ἐνισχύσεως αὐτῆς ἀποκλείονται τὰ ἀπόσυκα τῆς εἰδικῆς κατηγορίας.

7. Ἡ ἐπὶ πλέον διαφορά, ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ προκύψει ἀπὸ τὴ διάθεση τῶν σύκων ποὺ θὰ παραλάβει ἡ ΣΥΚΙΚΗ, μετὰ ἀπὸ ἀφαίρεση ποσοῦ 0,30 δρχ./χιλ. γιὰ τὶς δαπάνες συγκεντρώσεως καὶ διαθέσεως, ὡς καὶ προμήθεια τῆς ΣΥΚΙΚΗΣ, θὰ καταβληθεῖ στοὺς παραγωγοὺς κατὰ τὴν τελικὴ ἐκκαθάριση καὶ μέχρι 31 Μαρτίου 1981 τὸ ἀργότερο.

8. Πρὸς κάλυψη τῶν ἀνωτέρω δαπανῶν ἐγκρίνει τὴ διάθεση 80.119.000 δρχ. ἀπὸ τὶς ἐγκεκριμένες στὸν προϋπολογισμὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας πιστώσεις καὶ εἰδικότερα ἀπὸ τὴν πίστωση τοῦ Κ.Α. 2115 (ἔτους 1980 κατὰ 40.000.000 δρχ.) καθὼς καὶ ἀπὸ ἐκεῖνες τοῦ 1981 κατὰ 40.119.000 δρχ.

9. Παρέχει τὴ σύμφωνη γνώμη της γιὰ τὴν παροχὴ ἐγγυήσεως ἀρμοδίως, ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, γιὰ τὴ χρηματοδότηση τῆς ΣΥΚΙΚΗΣ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 150.000.000 δρχ. γιὰ τὴν ἄσκηση τοῦ ἔργου τὸ ὁποῖο ἀνατίθεται σ' αὐτὴν σύμφωνα μὲ τὴν παροῦσα ἀπόφαση.

10. Ἡ ΣΥΚΙΚΗ θὰ παραλαμβάνει καὶ θὰ διαθέτει, σύμφωνα μὲ τὰ ἀνωτέρω, τὰ σύκα γιὰ λογαριασμὸ τῶν παραγωγῶν καὶ θὰ ἐνεργεῖ ὡς ἐντολοδόχος αὐτῶν καὶ εὐθύνεται ἔναντι αὐτῶν γιὰ κάθε ἀδικαιολόγητη ζημιὰ προερχόμενη ἀπὸ τὴ συγκέντρωση καὶ διαχείριση τοῦ προϊόντος.

11. Ἐξουσιοδοτεῖ τὸν Ὑπουργὸ Γεωργίας, σὲ περίπτωση κατὰ τὴν ὁποία καλύπτονται οἱ ἐξαγωγικὲς ἀνάγκες σὲ σύκα Α' ἐμπορικοῦ τύπου, λόγῳ μειωμένης παραγωγῆς αὐτῶν, νὰ καθορίζει μὲ ἀπόφασή του τὴν ποσότητα σύκων Β' ἐμπορικοῦ τύπου, καθὼς καὶ τὶς ἀπαραίτητες προϋποθέσεις γιὰ τὴ δημιουργία ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους σύκων Α' ἐμπορ. τύπου ἐκ τοῦ Β' παραγωγικοῦ τύπου.

12. Ἀναθέτει στοὺς Ὑπουργοὺς Γεωργίας καὶ Ἐμπορίου τὴ ρύθμιση κάθε θέματος τὸ ὁποῖο θὰ προέκυπτε κατὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς παρούσης.

Ἡ παροῦσα νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Πρόεδρος — Τὰ Μέλη

Ἀθῆναι, 30 Αὐγούστου 1980

Ἀκριβὲς Ἀντίγραφο
Ὁ Γραμματέας
Γ. ΒΛΑΧΟΣ

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΣΦΑΛΜΑΤΩΝ

(6)

Στὸ 788/80 Π. Δ/γμα «περὶ ἀνακατανομῆς κενῶν θέσεων βοηθῶν εἰς θέσεις Ἐπιμελητῶν καὶ Ἐπιστημονικῶν Συνεργατῶν παρὰ τῇ Ἰατρικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ποὺ δημοσιεύθηκε σὸ 194/26.8.80 ΦΕΚ (τ. Α'), διορθώνεται ἡ ἡμερομηνία ἐκδόσεως τοῦ Δ/τος ἀπὸ τὴν ἐσφαλμένη: «Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Αὐγούστου 1970», στὴν ὀρθή: «Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Αὐγούστου 1980».

(Ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸ Τυπογραφεῖο)

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ